

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

Quòd traditiones iustificant. tit. 297

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

pompas sathanæ, an hoc præstat ex solis viribus? ab-
sit, sed ex adiutorio Dei. Nemo ergo iouit nec Deo,
nec iurat magistratui, nec vxori supra proprias vi-
res. Deus ergo dat continentiam, amanti castitatem,
sicut dicit Sap 6. Nō possum esse cōtinens, nisi tu De-
us dederis. Hæretica ergo libertas soluit votū Deo &
Ecclesiæ factum, iuramēta Magistratui facta, & pro-
missiones coniugatorum, &c.

Terriō, quōd hæretici obijciunt, quod monachi
tribuant meritum remissionis peccatorū & vitæ æter-
næ, castitati, falsum est. Nam castitas non est Chri-
stus, nec passio Christi, sed fructus Spiritus sancti, Ga-
la. 5. qui iustificato, tribuitur ad retinendam iam in
baptismo distributam iustificationem: præluceat fides
passionis Christi, omnibus operibus bonis & virtuti-
bus &c. Quàm tuti etiam sint, qui post votum castita-
tis emissum, iterum propria præsumptione redeunt
ad vomitum seu nuptias, 2. Pet. 2 & Prouer. 26. sicut
canis &c. ipsi videant, quādo non multum sunt dif-
similes illis, qui relicta priore vxore, ad alteram sine
licentia, sed propria temeritate accedunt, & quoni-
am proprium est hæreticorum secundum Hierony-
mum, quōd sunt luxuriosi, idē mirum nō est, quōd
tantum pugnant pro coniugio: sed videant, quomō-
dō coram iudicio Dei de tam execrabili stupro reli-
gioforum, vbi Monachi ducunt moniales, reddant
rationem: Etsi in principio nascentis Ecclesiæ coniu-
gati admittebantur ad coniugium ob defectum per-
sonarum, nunquā tamen existens in sacerdotio tem-
pore Euangelij, potuit ducere vxorem, sed quid lo-
quor de modernis sectarum sacerdotibus, cū ipsi
non sint sacerdotes, &c.

QVOD TRADITIONES
iustificant.

TITVLVS CCXCVII.
OCTAVA

Causa 8.

CTava causa recessus est, cum sic aiunt, quod honorem, qui soli Deo & Christo debetur, tribuunt suis traditionibus, ut Monachatu, discrimini ciborum, festorum, indumentorum, sali, aque, herbis, ceremonijs, chrismati, luminibus, &c. scilicet remissionem peccatorum, quod illam mereantur, quando Christus aperte dicit, se gratis coli mandatis hominum, Matt. 15. et si quidam ritus ordinis causa sunt tolerandi & necessarij, omnia fiant in vobis ordine, 1. Corin. 14. Monachorum tamen opinio, quod mereantur iustificationem, est falsissima: & quoniam sic furantur Deo suum honorem traditionibus humanis, ad quæ ligant salutem, ideo iuste recessimus urgente etiam conscientia.

Primò notandum, quod solus Deus est, qui iustificat, Rom. 8. id est, qui remittit peccata & saluat. Subindè solam vnam causam habet propter quam iustificat, id est, Christum & passionem Christi, Colo. 1. Per ipsum complacuit sibi recõciliari omnia, siue quæ in cœlis & cæt. 1. Ioan. 2. Ipse est propitiatio pro peccatis totius mundi. Solus igitur Deus per media, id est, fidem & sacramenta iustificat, nõ fides, neq; sacramenta, sed Deus per fidem, Roman. 3. & sacramenta propter Christum.

Solus Deus per opera, id est, obedientiã præceptorum, ceremoniarum, traditiones, dat varia dona Spiritus sancti, secundum quod omnia illa verbo suo consecrata sunt, & promissiones habet. Sic oratio, ieiuniũ, eleemosyna, Matth. 5. sic sal, aqua, herba, secundum illud 1. Timot. 4. Omnis creatura sanctificatur verbo & oratione. Nõ creatura & traditio operatur, nec sanctificat, nec iustificat, sed Deus per creaturam. Honor igitur iustificationis non tollitur à Christo, nec in creaturam transfertur, sed soli Dei Christo relinquitur, qui operatur omnia in omnibus, 1. Corint. 12.

Non

Non igitur creatura aut traditio sanctificat, aut iustificat, sed Deus per creaturam, sed aliud est, iustificatio per sacramentum: & aliud, donum per opera & traditiones apprehensum, iterum per peccatum amittere, vt cibus, potus, vestitus, feriæ, ieiunia, creaturæ, sal, aqua, herbæ, chrisma, oleum, cæremoniæ, &c. non iustificat, id est, remittunt peccata, neque gratiam conferunt ex se, solus Deus dat, Psalmo 83. Gratiam & gloriam dat Dominus. At si propter contemptum superioritatis sine necessitate violantur, aut propter carnalem libertatem, hæc inobedientia causa est, quod gratia concessa iterum amittitur, & peccatum committitur. Ordinatio igitur facta de cibo, potu, ferijs, traditionibus, &cætera. à communi Ecclesia & potestate, te ligat ad obedientiam. Non sequitur ergò, hæc traditio non iustificat, ergò licet eam violare. Nam violatio obedientiæ, est peccatum, vt igitur iustificare, est accipere remissionem & gratiam sic peccare est iterum amittere gratiam & remissionem peccatorum. Pomum Adæ non iustificabat, Gen. 3. sed Deus: attamen abusus & contēptus fuit peccatum, Monachus non iustificat, sed violatio & contemptus est peccatum sic pleraque alia.

Tertio nulla traditio, vt opus, cæremonia, aut etiam præcepta Dei sunt instituta ad iustificandum ex se. Solùm hic honor Christo debetur, nec propter se aliqua cæremonia aut traditio est ordinata, sed propter aliud opus Dei sicut testa non est nucleus, attramen propter decorem & maiestatem nuclei est. Sic stella quam scilicet Magi videbant Matthæ. 2. non erat Christus, traxit tamen ad puerum Iesum, sic cæremoniæ sunt externi cultus, qui ducunt nos ad interiorē, sicut pulsus campanæ ad Deum, aut Dei opus cogitandum.

Tertio, mādātum hominū dicitur, quod non includit in se verbum aut præceptū Dei, sicuti testa nucleū

T T t

includit,

includit, nec fit propter verbum & præceptum Dei, sed solum ab homine excogitatum, auaritiæ & proprii commodi gratia sic erat Corban Mat. 15. Iudæorum, ad quos etiam dixit Christus: Hic populus (id est Iudæicus) labijs &c. Vide latius quid sit traditio humana supra. Patet ergo quod sectæ non habent iustam causam sui recessus. Nam nemo sic sentit de traditionibus humanis, sicut ipsi falso interpretantur, &c.

VITA MONASTICA.

TITVLVS CCXCVIII.

Causa 8.

MONachi extollunt opera sua supra legem Dei, quam tamen nemo potest seruare, id est, sua vota, paupertatem, castitatem, obedientiam, & illis volunt mereri vitam æternam. Subindè vendunt opera sua alijs, & illis donant vitam æternam. Tertio, sepeliunt in cuculla mortuos, ad merendam iustificationem aut remissionem. Et Missas venales habent pro viuis & mortuis, & aliud nihil sunt, quàm collegia indoctorum hominum, securius & beatius viventium quàm alij homines. Summa, tota illorum vita est superstitiosa & erroribus plena. Ideo sunt deferenda monasteria, &c. & totum mundum decipiunt sua falsa doctrina.

Primò, in vita monastica duo sunt, fides Christi, & præceptorum Dei obseruantia. Subindè specialis vestitus, & caremonia, inclusio in monasterio, & debitis ac certis horis die noctuque cultus diuini consummatio, & omninò pro communi statu Ecclesiæ, aut studendo, aut prædicando, aut confessiones audiendo, &c. In fide pares sunt omnibus fidelibus baptizatis, Galat. 3. Omnes vos vnum estis in Christo, Iudæi & Gentes, id est, in fide: hic Cæsar, rusticus, vir & mu.